

V teh dneh, v mesecu novembru ali pa vse leto, nas pot vodi k spominom naših rajnih in njihovim krajem poslednjega počitka. Ne glede na to, kakšno prakso srečevanj s pokopališči smo uveljavili, morda tudi nobeno od zgoraj naštetih, dejstvo smrti buta ob življenje, pa si to priznamo ali ne. Pesnik *Ivan Minatti* o tem razmišlja takole:

*Smrt,
vselej pride sama in
ko si najbolj sam.*

*Takrat
vzdrgetaš,
kot ko se prvič zaljubiš,
ko se ti rodi prvi otrok,
ko ti je umrla mati -
takrat, ko spreleti
praspomin.*

*Potem
sta skupaj sama.*

*In postajaš
zrak in prst,
bilka in mesečina,
klic ptice.*

Večen

Če smo kristjani, vemo, da so naša telesa ustvarjena po Božji podobi. Pri krstu so postala tempelj Svetega Duha. Še več. Verujemo in pričakujemo uro vstajenja, ko nas bo Kristus obudil in poklical v večno življenje. Vsa naša telesa, pa naj bo njihova usoda sedaj ali pozneje kakršna koli, bo Jezus naredil podobna svojemu poveljčanemu telesu. Odkazal nam bo prostore, ki nam jih je šel pripraviti k Očetu. Pesniško se je o tem Minatti izrazil na prav poseben način.

Epitaf

*Ko smrt zatisne oči,
življenje ne konča se.
V skrivnostnem snovanju prsti
kot seme rase,
tvoj duh
za še nerojene čase
zori.*

<p>Maše v prihodnjem tednu</p> <p>33. NEDELJAMED LETOM, 14.11. Martinova ned.</p> <p>7.00: živi in + farani</p> <p>9.00: + Martin MLAKAR</p> <p>10.30: + Alojzij GOLOUH</p>
<p>PONEDELJEK, 15.11., sv. Albert Veliki, škof, c. uč.</p> <p>7.30: za verne duše za zdravje in srečen porod</p>
<p>TOREK, 16.11., sv. Gertruda (Jedrt), dev.ica, redov.</p> <p>18.00: + Leopold BREČKO + 2 Alojza, Marija KLEPEJ, Anton MLAKAR, stari starši OBLAK + Dragica ZORKO</p>
<p>SREDA, 17.11., sv. Elizabeta Ogrska, red</p> <p>7.30: + Rajko PŁAHUTA, 1. obl. + Stanislav PUŠNIK in + iz družine ROZMAN + Franc MAČEK</p>
<p>ČETRTEK, 18.11., Posvet. bazilik. sv. Petra in Pavla</p> <p>18.00: + starši Franc, Ivanka LIPOVŠEK, Zvonko PŁAHUTA in Alojz OVČAR (Zg. Rečica) + Dragica ŠUSTER + Mihael JAKOPIČ</p>
<p>PETEK, 19.11., sv. Anastazij II., papež</p> <p>7.30: + Oto OJSTERŠEK, 30. dan</p> <p>18.00: + Cecilija in Antonija LUBEJ + Štefan KRPIČ</p>
<p>SOBOTA, 20.11., sv. Bazilij, škof, mučenec</p> <p>18.00: + Ivan in Angela VORINA, obl. + starši RAJH, Antonija, 20. obl., Franc in dve sestri</p>
<p>NEDELJA, 21.11., KRISTUS KRALJ VESOLJSTVA</p> <p>7.00: živi in + farani</p> <p>9.00: + Vinko LEŠEK, 4. obl.</p> <p>10.30: + Anton TERŠEK, obl., žena in starši + Janez KRIVEC</p>

MARTINOVA LILIJA

14. november 2021, leto 13, št.: 39

V moji zapuščenosti me obišči, Gospod, v moji samoti me objemi, v moji bedi me ozdravi. Sveto v meni naj prebudi moje čute, vid v meni naj vidi Tvoje stvarstvo, sluh v meni naj sliši peti angele. Želim živeti, preživeti, častiti te in te slaviti. Daj mi moči, poguma in Tvoje ljubezni. Prebudi mi srce, da ne bom sovražil, ampak da bom odpuščal in v Tvojem večnem miru živel. Amen. (Molitev pripisujejo sv. Martinu)

SRCE, KI SPREJEMA

Ko govorimo o sprejemanju, imamo v mislih ravnanja in držo nas sodelavcev Karitas, prostovoljcev in zaposlenih, pa tudi naših ustanov in župnij. Skupaj zremo in delamo za prihodnost, v kateri nas poleg razdeljevanja materialne pomoči, ki je naša osnovna dejavnost, čaka veliko novih izzivov pri vključevanju v skupnost vseh odrinjenih, pozabljenih, zavrženih in drugačnih. Podoben izziv čaka tudi župnije nasploh pri pomoči človeku do izvirov duhovnega življenja.

Veliko ljudi danes živi osamljeno brez družine in brez socialne mreže. Tudi če imajo štiri stene, v resnici nimajo doma. Nihče jih nima rad, nikomur ni mar zanje. Niso izključeni samo starejši, ampak tudi osebe v aktivni dobi in otroci. V družbi digitalnih družabnih omrežij in navidezne popolnosti, ki veje iz ekranov, mnogi še dodatno obupujejo v samoti, čeprav jih obkroža množična komunikacija. Mnogi niso primerni za trg dela in jih ta zavrže, ker so prestari, ker nimajo dovolj sposobnosti in zaupanja vase. Mnogi so zavrženi, ker imajo težave v duševnem zdravju, ali pa so v svoji globoki ranjenosti preprosto otrpnili in obstali v začaranem krogu. Nekatere pa odrinemo preprosto zato, ker se bojimo njihove drugačnosti.

Vedno je največji izziv župnijske Karitas in tudi župnije ohranjati človečnost, dobronamernost in sprejetost za vsakega človeka, ki potrka na njena vrata. Tudi če ima težave z zasvojenostjo, če je jezen na ves svet, na svojo družino in službo, če je celo agresiven, če se je vdal v usodo in žalost, če nima najboljših navad in vztrajnosti, ali če samo razmišlja, kaj mu pripada.... kot da smo servis, je pred

nami oseba, gledamo v oči človeka s svojim dostojanstvom, ki je narejen po Božji podobi. Če je prišel do nas, zagotovo potrebuje pomoč, ne samo v hrani, ampak največkrat v potrebi, da bi bil v naših očeh vreden. Mogoče bo prek naših dobrih del celo odkril pot do Jezusa.

Zato je prihodnost župnijske Karitas in župnije, da postaneta dom za vse izključene, ki ne sodijo nikamor, pa vendar so tukaj in vendar so ljudje s srcem, ki bije. To je dom, ki ga lahko tudi v fizični obliki skoraj ob vsakem času obiščeš, tam popiješ čaj, se pogreješ, celo kaj prebereš, predvsem pa začutiš živega človeka, ki mu ni vseeno in ki se zanima prav zate. In ko steče beseda, so to prvi koraki k spremembi na bolje. Naj se naše srce uči sprejemati druge ljudi, jim prisluhniti, jih skuša razumeti, se v njih vživeti in jim pomagati.

SRCE, ki sprejema sebe in Njega (Boga), prinaša novih moči.

Gospod prosim Te, daj mi notranje moči, da se bo moje srce zmoglo in znalo danes ustaviti pri sebi in se napolniti s Tvojo svežino.

SRCE, ki sprejema svoje drage, ostaja zvesto sebi in Bogu.

Gospod, za naše družine te prosimo, da bi bil vsak družinski član gradbeni kamenček medsebojnega sožitja, potrpežljivosti in sočutja drug z drugim.

SRCE, ki sprejema starejše v ljubezni, se bogati.

Starejši so naše veliko bogastvo. Njihove življenjske izkušnje, njihov prispevek k blaginji naroda, njihova vera v Vstalega...Gospod, nakloni nam spoštovanje do starejših bratov in sester.

SRCE, ki sprejema uboge, daje in prejema.

Gospod, daj nam moči v času bitke za vsakda-

nji kruh in naj nikdar ne pozabimo in prezremo ubogih v svoji senci.

SRCE, ki sprejema odvisnike, prinaša upanje.

Da bi matere, očetje, sestre, bratje, odigrali vlogo čakajočih in svojemu odvisniku ne zaprli vrat srca.

SRCE, ki sprejema brezdomce in tujce, počlovečuje sebe in okolico.

Gospod, da se ne bi izgovarjali, da brezdomci – tujci niso naša skrb. Naše poslanstvo nas kot Kristjane čaka tudi na poti srečanja z njimi.

Povabljeni smo, da razsodno živimo čas, ki nam je dan na razpolago: da smo v živem odnosu z Bogom (molitev) in da to usmerja naše korake in srce v nežne odnose ljubezni. In tako postajamo vedno bolj SRCE, ki ne izključuje, marveč sprejema.

Povzeala po seminarju DC

Poziv k odgovornemu ravnanju v času epidemije

Slovenska škofovska konferenca in Slovenska karitas pozivata vse duhovnike, vernike in dobrotnike Karitas k odgovornemu ravnanju ob zaostrenih epidemioloških razmerah. Naj nas prihodnji meseci ne delijo na cepljene in necepljene, ampak nas povežejo v odgovornem ravnanju drug do drugega. To izhaja iz ljubezni do sebe, do bližnjega, do vsakega sočloveka, še posebej do starejših in bolj ranljivih. Zato spoštujmo veljavne in priporočljive ukrepe zdravstvene stroke, da ostanemo zdravi in pomagamo tudi drugim, da bomo čim prej skupaj premagali epidemijo. S svojim odgovornim ravnanjem bodimo zgled, saj s tem ščitimo sebe in druge.